

MÜMİNLER KARDEŞTİR

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahbihî ve mentebi'ahu bi-ihsânin ecma'îne't-tayyibîne't-tâhirîn.

Emmâ ba'dü fe-kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem.

أَيُّمَا مُسْلِمَيْنِ اتَّقِيَا فَاخْذَا أَحَدُهُمَا بِيَدِ صَاحِبِهِ
فَتَصَافَحَا وَحَمِدَا اللَّهَ جَمِيعًا تَفَرَّقَا وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا
خَطِيئَةٌ

Eyyümâ müslimeyni iltekayâ fe-ehaze ehadümâ bi-yedi sâhibihî fe-tesâfahâ ve hamidâ Allahe cemî'an teferrekâ ve leyse beynehümâ hatîetün.

Peygamber sallallahu aleyhi vessllem efendimiz bu hadîs-i şerifinde, müminlerin birbirlerini sevmesinin, birbirleri arasında muhabbet olmasının, kardeşliğin, ne kadar sevaplı olduğu bildiriyor bize.

Buyurmuş ki:

Eyyümâ müslimeyni. Herhangi bir iki Müslüman, her hangi iki Müslüman.

İltekayâ. Karşılaşırlar.

Fe-ehaze ehadümâ bi-yedi sâhibihî. Bunlardan birisi o karşılaştığı ötekisinin elini tutar.

Fe-tesâfahâ. Musâfaha yaparlar.

Ve hamidâ Allahe. Ve Allah'a hamd ederler. Elhamdülillâh derler.

Cemî'an.

İkisi de nasılsın?

İyisin misin?

Elhamdülillâh.

Sen nasılsın?

Elhamdülillâh iyiyim.

Cemî'an. Ayrılırken bu kadarcık bir şey yaptılar ayrılırken.

Teferrekâ ve leyse beynehümâ hatîetün. Hiçbirisinin üzerinde, aralarında bir günah kalmamış olarak, günahlarından arınmış, af olunmuş olarak birbirlerinden ayrılırlar. Bir musâfaha, bir hal hatır sormadan, bir hamd

etmeden, bir kısa ayak üstü muhabbetleşmeden günahları silinir.

İslam da günahların silinme vasıtaları, sebepleri çoktur. Biz şüphesiz ki Cenâb-ı Hakk'a güzel kulluk yapamıyoruz. Çok hatalarımız, kusurlarımız var. Hem gönlümüzde, iç dünyamızda fitne, fesat, kötü duygu, kötü düşünce bunlar var. Hem zihnimizde kötülükler var, hem üzerimizde görünmez kötülük olan kötü huylar var. Sinirlilik, tahammülsüzlük, vefasızlık, merhametsizlik vs. bunlar görünmüyor ama bunlar manevi kirler, ahlâktaki kötülükler bunlar. Bir de davranışlarımızda kusurlar var. Sabah kalkarız, hanımla bir kavga ederiz, kapışırız, işe gideriz. Komşuyla bir kapışırız. Müşteri gelir, müşteriyle bir kapışırız. Lokantaya gideriz, çarşıya gideriz, bir şey alacağız dükkanıyla bir kapışırız. Yan bakarız, yan çakarız, yan yatarız, çamura batarız, her tarafımız kirlenir. Sabahtan akşama işimizde dikkatli bir gözle takip edilirse bizim işimiz, çok hatalar var.

Allah her şeyimizi biliyor. Her şeyin, oturuşun, kalkışın bir hesabı var. Zerre kadar hayrın mükâfatı deftere yazılacak, zerre kadar şerrin de cezası yazılacak, hiçbir şey eksik

kalmıyor. Çok kusurluyuz. Amma Cenâb-ı Hak da Müslümanlar kusurlardan temizlensin diye çok imkanlar bahşetmiş Müslümanlara. Çok fırsatlar var, vesileler var. Bu vesilelerden bazıları, camide cemaatle namaz kılmak günahları affettirir. Geçenlerde okumuştum. Adamın birisi insafa geliyor, suçunu kabul ediyor.

Diyor ki; Ya Resûlullah! Ben bir günah işledim. Ne yapacaksan yap bana. Geliyor kendi eliyle. O sırada kamet getiriliyor, namaz kılınıyor, namazdan sonra bir şey yok, peygamber efendimiz bir şey demiyor, o zat tekrar geliyor. Ya Resûlullah! Ben bir günah işlemiştim. Şöyle şöyle yaptım demiştim, namazdan önce. Yani bana cezası bunun neyse, uygulat, sopa atacaksan meydan dayağı çektir, kırbaçlatacaksan kırbaçlat. Cezası neyse çekmeye razıyım. Çünkü bu dünyada ceza çekilirse ahirette çekilmeyecek. Korkuyor ahirete kalmasını diye. Hatasını da anladığı için affını istiyor.

Peygamber efendimiz de buyuruyor ki; Sen demin kamet getirilirken bizimle namaz kılmadın mı?

Kıldım ya Resûlullah diyor. Silindi. Senin günahların silindi. Allahu Ekber. Camiler o

kadar önemli binalar ki, yüz altmış bin dolara değil, bir milyon altı yüz bin dolara olsa yapmamız lazım. Camiye gelen kurtuluyor. Namaz kılan kurtuluyor. Çok önemli. Bir temizlenme vasıtası camiye cemaate devam etmek. Uykusu olsa da. Şimdi bugün tatil günü. E okul yok bir şey yok. Çocuklar uykuya dayanamıyor. Cihan hariç. Hepsi gitti, gidiyorlar, dayanamıyorlar, gelemiyorlar. Ya namaza gelemiyor uykudan dolayı ya da burada dayanamıyor. Halbuki bu konuşmayı dinlemek de namaz kadar önemli. Çünkü peygamber efendimizin hadîs-i şerîfleri okunuyor. Can kulağıyla dinlemek lazım. Bunda çok sevap var. Yan tarafa geçiyor yatıyor.

Neden?

Dayanamıyor. Zor geliyor filan.

Şimdi abdest aldığı zaman, namaza gelecek. Evde abdest alıyor. Bismillâhirrahmânirrahîm. Ellerini yıkıyor, yüzünü yıkıyor, ağzını burnunu yıkıyor, ayaklarını yıkıyor. Yıkarken musluğunun içine damlayan damlalarla beraber günahlar gene siliniyor. Abdest de siliyor. Bütün, yüzünü yıkarken gözüyle işlemiş olduğu günahlar. Harama baktı bilmem şöyle yaptı

böyle yaptı. Ağzını çalkalarken ağızıyla işlemiş olduğu günahlar, burnunu yıkarken burnuyla yanlış yalan, koku koklamışsa, kadın geçiyor yanından, amma güzel kokuyor, hapı yuttun, kokusun kokladın, kadın da hapı yuttu, kadın öyle güzel kokuyu süründü, geçti gitti, gittiği yerde sokakta hala kokusu duyuluyor. Ya buradan bir afeti devran geçmiş ya, bilmem ne, hapı yuttu, burnuyla koku günah. Bir de sürünüyorlar bir de pahalı. O parfümler bir de pahalı bir de devamlı, bizim kokular evde sürüyoruz camiye gelinceye bir şey kalmıyor. Ebû Cihan'ın ki hariç. Bizim kokular uçuyor, kadının kokusu sokaktan geçip gidiyor, hala orda kokusu kalıyor. Parfüm Paris parfümü, bilmem nerenin parfümü, bir şişesi bilmem kaç yüz dolar, onu sürdü mü, tamam, o da günaha giriyor, koklayan da günaha giriyor, burnuyla günah.

Bakıyor günaha giriyor, kokluyor günaha giriyor. Dinliyor, çalgıydı, türküydü, gıybetti, dedi koduydu, günahlı şeyleri dinliyor kulağıyla günaha giriyor. Uzatıyor alıyor elini, harama uzattığı zaman, eli günaha giriyor. Harama dokunduğu zaman, uzandığı zaman, eliyle günaha giriyor. Gidiyor tıpış tıpış, ya

bizim kapalı çarşının girişinde bir pub var. Şöyle yaldızlı, böyle ışıklı, fıçı fıçı biralar, şaraplar, türlü türlü şeyler, ikramlı, haram, müskirat, hadi şuraya gidiyim, daha adımını o tarafa atarken ayaklarıyla günaha giriyor. Her azanın günahı var. Haram işlendiği zaman onunda günahı var.

Abdest alan bir insanın, abdest sularıyla beraber günahları dökülüyor. Camiye geliyor namaz kılıyor dökülüyor. Ramazan da ıslah oluyor, tövbe ediyor. ya benne ettim, ne eyledim.

Bizim ev sahibi vardı Türkiye de. İçkili lokanta çalıştırırdı Aksaray'ın bir yerinde. Biz de mecbur orayı tutmuş babam, orda oturuyorduk, kiracıydık. Ramazanda kapatırdı. Günah olduğu biliyor. Ramazanda kapatıyor. Ramazanda iyi Müslüman. Bayramdan sonra gene haydi aynı günahlara devam.

Ramazanda tutulan oruç günahları sildiriyor. Evvelki ramazanla bu ramazan arasında ki günahlar siliniyor, sıfırlanıyor. Düğmeye basıyorsun ekrandaki her şey sıfırlanıyor gibi. Yeniden başlıyor. Hacca gidiyor. Daha evvel ki günahların hepsi siliniyor.

Elhamdûllah.

Başka?

İşte bir tane de burada. Müslüman kardeşinin elinden tutuyor.

Nasılsın Alicim, Velicim?

Elhamdûllah. İyiyim.

Sen nasılsın?

İyiyim.

Sen nasılsın?

İyiyim. İşler nasıl?

Allaha çok şükür. Allah bereket versin. Rabbim bana nice nimetler veriyor. Dünyada bu nimetlere erememiş milyonlarca insan olduğunu ben televizyonlardan biliyorum. Elhamdûllah. Peki hadi Allahaısmarladık.

Ya bir hafif hafif gidiyor bu Ali niye?

Günahları af oldu. musâfaha ettiler, günahları af oldu. Muhabbet ettiler günahları af oldu. Muhabbeti arttıran her şey İslam da sevap. Ziyaret, selam, musâfaha, ikram. Bunların hepsi sevap. Düşmanlığı doğuran her şey günah. Gıybet, dedikodu, ağır söz vs. Genel kural bu, umumi kaide bu. Yaptığın iş

Müslümanların arasında düşmanlığı artırıyorsa günah. İnsanlar arasında muhabbetimi artırıyor, sevap, kesin, gayet kolay.

Es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâhi diyorsun on hasene alıyorsun. Camiden içeriye giriyor Abdullah Çiftçi. es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâhi. Ve aleyküm selâm. İşte ve rahmetullah deyince yirmi. es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâhi iki bir de ben rahmetullah dedim. Es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh! Otuz hasenat.

Demek ki birbirimizi sevmemiz de bize sevap kazandırıyor. Müslüman Müslümanı sever. Neden?

Müslüman müslümanın kardeşidir. Din kardeşidir. Sever. Sevince de sevap kazanıyor. Ahbap olunca.

Sen nerelisin?

Kayserili.

Ben nereliyim?

Çanakaleli biz ahbap olmuşuz. Seviyor Allah.

Sen nerelisin?

Karslı.

Ben nereliyim?

Edirneli ahbab olmuşum.

Neden?

Dinden dolayı. Din kardeşliğinden dolayı.
Allah seviyor.

a. Allah'tan Gelen Nasihat Nimettir

أَيُّمَا عَبْدٍ جَاءَتْهُ مَوْعِظَةٌ مِنَ اللَّهِ فِي دِينِهِ فَإِنَّهَا نِعْمَةٌ
مِنَ اللَّهِ سَيَقْتُ إِلَيْهِ فَإِنْ قَبِلَهَا بِشُكْرِ وَإِلَّا
كَانَتْ حُجَّةً مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِ لِيَزِدَّادَ بِهَا إِثْمًا وَيَزِدَّادَ
اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا سَخَطًا

Eyyümâ 'abdin câethü mev'izatün minallâhi fî dînihî fe-innehâ ni'metün minallâhi sabakat ileyhi. Fe-in kabilehâ bi-şükrin ve illâ kânet hücceten minallâhi aleyhi li-yezdâde bi-hâ ismen ve yezdâdallahu 'aleyhi bi-hâ sahatan.

Bu ikinci hadîs-i şerîf. İbn Asâkir, İbnü'n-Neccâr tarafından belirtilmiş radiyallahu anh.

Eyyümâ 'abdin. Buyuruyor Peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimiz.

Bir kul ki:

Câethü mev'izatün minallâhi fî dînihî.

Ona dininde bir bilgi, bir öğüt, bir nasihat geldi kulağına, duydu. Es'ad hoca söyledi sabah namazdan sonra, duydu. Radyoyu açtı. Cuma günü dini konuşma vardı. Duydu. Veya çarşıda bir arkadaşıyla karşılaştı, o söyledi. Duydu. Herhangi bir kul ki, ona bir öğüt gelir, dini konusunda bir bilgi gelir, şöyle yapmak sevapmış, böyle yapmalıymış, şöyle yapmak günahmış, öyle yapmamak lazımmış, bir bilgi geldi.

Bu nedir?

Fe-innehâ ni'metün minallâhi sabakat ileyhi. Allah'ın ona yönelttiği, koşa koşa gelen bir nimettir, bu öğüt. *Ni'metün minallâhi.* Allah'tan bir nimettir bu.

Fe-in kabilehâ bi-şükürin. Eğer çok şükür diye bu bilgiyi sevgiyle kabul eder, bu bilgiyi uygulamaya niyet eder, Elhamdûlilâh, bunu da öğrendim, çok şükür derse, ne âla. Çok iyi bir şey yapmış olur. Allahın verdiği nimetin şükürünü eda etmiş olur, sevap kazanmış olur.

Gelen öğüt, dinlediği nasihat, Vaaz nedir?

Ona Allah'tan bir nimettir. Bunu kabul ederse ne âla, güzel, sevap kazanmış olur, şükretmiş olur, nimetin şükrünü eda etmiş olur. Çok iyi.

Ve illâ. Kabul etmedi. Yahu herif kaç seferdir sana söylüyoruz, niye yapmıyorsun bunu? Yapmıyor. Ya bu günah, yapma diyoruz, yapmaya devam ediyor. Yahu be adam, bu yaşa geldin, hacca git, şöyle yap, böyle yap, şu şu işleri yap, sevap kazan, arkandan bir duayla anılmaya bir vesile olsun, yapmıyor. İyi şeyi yapmıyor, kötü şeyi bırakmıyor, dinlemiyor.

O zaman kendisinin duyduğu bu öğüt, kulağına gelen bu nasihat, bu vaaz, bu bilgi, onun için bir nimet değil. Ya ne?

Hücceten minallâhi aleyhi. Mahkeme-i kübra da, Allah tarafından onun aleyhinde kullanılacak bir aleyhte belge, suç vesikası. Ne diyecek Cenâb-ı Hak?

Sen dünyada bu öğüdü duydun da tutmadın diyecek. *Li-yezdâde bi-hâ is ismen.* Bununla günahı artsın diye bir aleyhte belge.

Ve yezdâdallahu ‘aleyhi bi-hâ sahatan.
Allah bunu yapmadı diye, gazabı Allah’ın onun
üzerinde ziyade olsun diye bir aleyhte belgedir
bu, yapmaması.

O halde Müslüman duyduğu bir dini emri,
vaazı, nasihati uygulayacak. Sahâbe-i kirâm
öyle idi. Bir ara içki yasağı daha gelmemişti.
Toplum İslam’a yeni ısınıyor. Birisi imam oldu.
İçki içmiş gelmiş evinde. Daha içki yasaklanmış
değil. Namazda âyetleri şaşırды, ters okudu,
ters mana çıktı, herkes de üzüldü bu işe. Hz.
Ömer de temenni etti ki, yani bu içki yasak-
lansa, sarhoş oluyor insan, namazda ne söyle-
diğini bilmiyor diye. Allahu Teâlâ hazretleri iç-
kinin içilmemesinin daha iyi olduğunu bildiren
âyet-i kerîme indirdi. Ondan sonra bir âyet
daha indi. Ondan sonra çeşitli vesilelerle, gün-
ler geçtikten sonra, uzatmak istemiyorum.

Sonunda da içki şeytanın insanları saptır-
mak için kullandığı araçlardan bir araçtır. İç-
kiyi içmeyin ey Müslümanlar diye yasak geldi.
Ama ilk başta içilmemesi daha iyi olur, içme-
seniz falan tarzındaki yumuşak şeylerden do-
layı henüz kendisini toparlayamamış insanlar
vardı. Evlerinde şarap küpleri vardı, tulumları
vardı. Hurmayı sulandırıyorlardı, fıskırıyordu

meşrubat oluyordu, içki oluyordu. Hurma, hurma likörü mü diyeceğiz, meyvelerden falan yapıyorlar ya, bilmiyorum ki, elma likörü, muz likörü, bu tatlı meyveleri, üzümün suyunu sıkıttıktan sonra bıraktın mı şarap oluyor, fışkırıyor, küplere koyuyorlar, bekliyor, yıllandı mı, asırlandımı.

Bilmem Fransa'nın Burgonya eyaletinin, bilem ne şarapları, dünyaca meşhur, yaldızlı şişeler içinde şeytanlar. İçtiğin zaman insanın midesinden kafasına şeytanlar mahvediyor. Yasak. Duyan küpleri sokaklara devirdi. Duyan tulumları boşalttı. Yasakmış, yasaklanmış dedi. Bıraktılar yani. Nasihati duyunca uygulardı sahâbe-i kirâm.

Kubâ'ya birisi geldi. Kubâ mescidine. Kubâ Medine'den uzakça bir yer, arabayla gidiyor, yürüyünce gidince birkaç saatini alır insanın. Baktı ki onlar Kudüs'e doğru namaz kılıyorlar.

Dedi ki;

Ey cemaat!

Ben Resûlulallah'tan gördüm. Kible değişti Kâbe'ye dönülecek artık. Bir âyet geldi dedi. Kubâ'daki ahali, imam ve cemaat yer

değiştirdiler, yön değiştirdiler, kâbeye yöneldiler. Duyar duymaz namazın içinde uyguladılar. Sahâbe-i kirâm böyleydi. Sahâbe-i kirâmın ahlâkı güzel. Duydu mu nasihati tutuyor. O sahâbe Müslümanlığı.

Ama zamane Müslümanlığı. İki çeşit Müslümanlık var. Sahâbe Müslümanlığı, zamane Müslümanlığı. Zamane Müslümanlığında nasihat tutmak yoktur. Şovcu gibi hoca konuşacak karşısında. Öteki de tiyatro seyreder gibi aşığdan dinleyecek, kürsünün üstündeki hocayı, dışarı çıktıkları zaman, yak bir sigara diyecekler, o ona sigara ikram edecek, yakacaklar, çekecekler içlerine, derin bir nefes çekecekler, üfürecekler. Hoca güzel konuştu veya diyecekler ki ya hoca da amma aşırı konuştu ha. Olmaz böyle şey filan diyecekler. Dinlemiyor. Âyet okuyorsun kulağına girmiyor. Hadîs okuyorsun girmiyor.

İşte bu diyarda kiliselerin önemini, dini eğitimin önemini görüyor muyuz?

Görüyoruz.

Her mahalle de kilise var mı?

Var.

Her kilisenin kolejleri, mektepleri, eğitim müesseseleri var mı?

Var.

Teşkilatları, papazları, rahipleri var mı?

Var.

Televizyonda programları var mı?

Var.

Konuşmaları?

Var.

Şimdi gideceğim, televizyonu açacağım haberler için, üç tane dört tane kanalda vaaz var. Hem de ne usta konuşmacılar. Salona toplanmışlar. Salonda böyle yüz hareketleri, el hareketleri, tam böyle etkilemek için ne gerekiyorsa, film gibi, şov gibi konuşmalar, herkes böyle dinliyor, koca salon dolu.

Yani bu adamlar dinlerine düşkün mü değil mi?

Bir arkadaş gitmiş bir şey söylemeye. Demiş ki; Ben çarşambaya kadar dünya işleriyle meşgul olmamaya karar verdim demiş. Easter'ları ya bunların. Paskalyaları. Dünya işi

konuşmayacak. Bak nasıl dindar. Neden kapalı Cuma günü?

Niye pazartesi, salı günü kapalı?

Dini bayramları olduğu için, çok dindar, kiliseye giderler.

Yılbaşında nasıldı?

Her tarafı ağaçlarla süslenir. Yılbaşı olduğu zaman nasıl tezahürat yaparlar? Sanki Galatasaray karşı tarafı yenmiş gibi. Aklım başımdan gitti benim. Dün televizyonda Galatasaray için yapılan tezahürat, patlatılan havai fişekler vs vs bu enerjileri toplasan, Türkiye yirmi ikinci yüzyılın birinci ülkesi, o zaman ki birinci ülke durumuna gelir şimdiden. Amerika'yı mamerikayı, Rusya'yı musyayı, Çini mini sollar, en öne geçer. O enerji, o bilgi eğer hayırda kullanılsa, hepsini sollarız, hepsinden ileri, sağlamak burada sağlanıyor sollamak yok burada, hepsini sağlarız, en öne geçeriz. O kadar korktum. Kadın, erkek, yaşlı, genç, küçük, bebek, nerdeyse beşikteki viyaklayacak Galatasaray yaşasın diye. O kadar çılgın, sevinçli olmuş. İngiltere takımıyla iki iki berabere kalmış, yer yerinden oynuyor, kıyamet kopuyor, Kıbrıs elden gitse bu kadar üzülmezler,

kalkmazlar. Zaten Kosova elden gitti, balkanlar elden gitti, koca Osmanlı imparatorluğu gitti, Kafkasya gitti, Irak gitti petroler gitti, Suudi Arabistan gitti, mukaddes beldeler gitti, millet yerinden kıpırdamıyor.

Amma Galatasaray maçı, korktum ben, insanlardan korktum, ben galiba bu gece gene uzaydan geldim galiba. Ben çok yadırgıyorum, çok garipsiyorum, hiç aklım almıyor.

Dün akşam televizyonu açtık. Bir hastane yapmışlar Türkiye de. Reis-i cumhur, meclis başkanı, kuvvet komutanları, genel kurmay başkanları vs. rehabilitasyon merkezinin açılışı münasebetiyle. Tamam güzel. Allah. Hayırlı bir şey yapmışlar. Tamam hayırlı şekilde kullanmasını nasip etsin falan. Başka kanalları gezdim. Reis-i cumhurun kurdele kesmesini falan gördük. Üç kişi eline makas aldı, üç yeden kurdele hücum, üç yerden kesildi, kapılar açıldı, flaşlar patladı, televizyonlara çekildi, çok masraflı güzel bir şeyler yaptılar. Herhalde GATA'dan, Gülhane tıp akademisinden bir faaliyet. Reis-i cumhur gitmiş, meclis başkanı gitmiş, çok anlı şanlı, tamam. Biz öbür kanalları gezdik, dolaştık, baktık, ettik, dinledik, minledik, ondan sonra bir daha şura da ne

var diye, yarım saat mi geçti, kırk beş dakika mı geçti, hâlâ rehabilitasyon merkezinin, koridorlarının gezintisindeler hâlâ. E insaf bu reisi cumhurun işi var, bu genel kurmay başkanının işi var, bu televizyoncuların işi var, bu seyircilerin işi var, ya açtıysan açtın ya, bir hastane açtın, çok sinirleniyorum bilmiyorum.

Bu kadar, bu adamların oraya gelmeleri, gitmeleri, bunlar hep portakal mı, protokol mu, neyse merasim hepsi, değmez ya, iş yap-sın millet, yollar çamurlu, millet aç, ekonomi berbat, devlet gemisinin ucu dibe doğru dönmüş, batacak, batıyor. Kurtarmak için çalış-mak lazım. Hava cıva. Her olaya gereği kadar şey ver, o kadar bitsin.

Allah ıslah etsin.

Allah'tan bir öğüt gelirse bir nimettir. Onu şükürle karşılayacak, uygulayacak. Uygula-mazsa aleyhine hüccettir. Ahirette, mahkem-i kübra da delil olacak, günahı artacak. Allah'ın ona gazabı artacak. Öğüdü dinlemeyene Allah gazap eder demek bu. Öğüdünü dinlememek günah demek.

b. Yalancı Şahitliğin Fecaati

Üçüncü ve sonuncu hadîs-i şerîf.

أَيُّمَا رَجُلٍ حَلَفَ عَلَى مَالِ رَجُلٍ كَاذِبًا فَاقْتَطَعَهُ
بِيَمِينِهِ فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ الْجَنَّةُ وَوَجِبَتْ لَهُ النَّارُ
وَإِنْ كَانَ عُوْدَ أَرَاكِ

*Eyyümâ racülin halefe ‘alâ mâli racülin
kâziben fa’k-teta’ahû bi-yemînihî fe-kad be-
riet minhü’l-cennetü ve vecebet lehü’n-nâru
ve in kâne ‘ûde erâkin.*

Üçüncü hadîs-i şerîf. Adaletin önemi, ya-
lancı şahitliğin fecati konusunda.

Diyor ki Peygamber sallallahu aleyhi ves-
sellem efendimiz;

Her hangi bir adam ki, bir başka adamın
malı üzerine yalan yere yemin etti. Vallah bil-
lah ki bu benimdir dedi.

Fa’k-teta’ahû. O yalan yeminle, o ada-
manın, o malını elde etti, yalan yere yeminle,
yalancı şahitlikle, kendisinin olmayan o malı
yemin etti. Bu bana babamdan, dedemden
kaldı. Diye yemin etti. Aldı malı. Tamam. Kan-
dırdı. Hâkimi kandırdı, belediye başkanını
kandırdı, emiri, komutanı kandırdı, neyse, yö-
neticiyi kandırdı. Mazlumun, zavallının malını

koruyamayan öteki adamın malını, dalave-reyle, kendisi tarafına kaydettirdi aldı.

Abim zeytinlik aldı memlekette, yakın köylerden birisinde, denize yakın. Sonra da onu vakfımıza vakfetti. Allah kabul etsin. Bilmem kaç dönüm arazi. Deniz kenarında, çok kıymetli yer. Şimdi Abim aldı, parasını da verdi, tapusu da üzerinde, allem kalem etmişler, oyun etmişler, dalavere, dümen. Aradan kaç yıl geçtikten sonra, adamın mirasçıları tekrar malı başkasına satma noktasına gelmişler, ayarlamışlar her şeyi satacaklar. İmza vs. gidecek bilmem on yedi dönüm, deniz kenarında, arsa çok kıymetli, milyarlar. Tapuda ki memur uyanık ahbap olduğundan, bizim ahbaplara haber vermiş, ulaştırmış, gidince iş düzelmiş. Bir daha satacak ve sattığı adamdan parasını alacak tabi. Halbuki mal kendisini değil. Alavere dalavere. Yani neler oluyor. Yalan yere bir insan mal sahibi olursa, yeminle alavereyle dalavereyle, mal sahibi olursa ne olurmuş bakalım?

Fe-kad beriet minhü'l-cennetü. Cennet ondan beri olur.

Ne demek beri olmak?

Uzak olur. Cennete giremez. Cennet ondan sakınır, çekinir, uzak olur.

Ve vecebet lehü'n-nâru. Ve cehennem ona vacip olur, gerekli olur, cehenneme girecek bu herif. Neden? Yalan yere mal geçirtti üzerine.

Ne miktarda geçirtmişse olacak bu cehennemlik olmak, cennetten mahrum kalmak ne miktar?

Ve in kâne 'ûde erâkin. Eğer bir misvak dalı bile olsa.

Misvak dalı nedir biliyor musunuz?

Şöyle bir çalı vardır, onun köküdür. Bedeviler onu çıkartıyorlar, kesiyorlar, getiriyorlar, satıyorlar. Çünkü telleniyor, fırça gibi oluyor, bir de içindeki tuzlu ve antiseptik madde dolayısıyla ile diş etlerinin hastalıklarını geçiriyor, ağzı sıhhatlendiriyor, güzel kokuyla kokulandırıyor ve diş temizliği sağlanmış oluyor. O zaman da inci gibi dişler oluyor, pembe diş etleri oluyor, öyle acıma, kanama olmuyor, çok kıymetli bir şey. Basit, fakat çok faydalı bir şey. Ama her evde var. Çölde git, misvak ağacını bul, dalını kes, al senin de misvağın olsun, kıymetli bir şey değil, bol bir şey, bedava bir

şey. Yani çakıl taşı parayla mı? Ormandaki dallar parayla mı? Hiç önemi yok onun gibi.

Eğer bir misvak dalı bile olsa, onu yalan yeminle, valla bu benim, hadi ordan derse, bazı şeyler tam ispat edilemiyor, yere misvağın düştü senin, sen misvaklandığın zaman, namaz yetmiş kat daha sevaplı diye cebinde taşıyorsun bilmem ne falan. Bir başkası aldı. Sen dedin ki; misvak benim, ver. O da valla billah bu benim, aldı cebine koydu. Tabi misvak kalem gibi traş edilebiliyor, hatta traş etmek lazım misvağı, aynen bırakmak doğru değil, şuradan çakını çekeceksin, herkesin yanında çakısı olacak, benim zevkime göre, herkesin yanında çakısı hazır olması lazım, çakısız adam olmaz, bıçak, kılıç, tabanca diyecektik ama şimdi çakıya döndü, yirmi birinci yüzyıla girdiğimiz için, devlet gücünden sonra. Çakısı olacak tak ucunu eğri kesecek, yeni kısmıyla dişlerini öyle fırçalayacak, bir daha kesecek. Çünkü kullanıldıktan sonra kuruyunca, orada bir şeyler olabilir, yenilenecek, kalemin ucunu açıyorsun, yazı yazıyorsun yazıyorsun, yeniden kalemin ucunu açıyorsun. Babam çok güzel açardı. Allah selamet versin. Bizim de kalem traşımız yok. Baba açar mısın? Deyince,

marangozdu babam. Marangozun Türkçesi ne? Dülger. Benim babam dülgerlik yaptı. Yani ben bilirim böyle çiviler ağzında, elinde çekiç tah-taya takada takada ev yaptığını falan bilirim. Hafız Necati ama dülgerliği de var. Herkesin bir sanatı var. Hafızlıktan para olmuyor. Sa-natı başka şeyden kazancı. Ama hafızlığı var. Dülger.

Evet haramdan kaçınmamız lazım. Günah-lardan kaçınmamız lazım. Bir hurma, bir mis-vak dalı bile olsa, kimsenin hakkını üstümüze geçirmememiz lazım. Yalan yere yemin edip de onun bunun malını işletmemek lazım. Yalan yere yemin edipte onun bunun malını hiç et-memek lazım. Millet tapular düzenleyip koca koca mülkleri kaçırıyorlar. Hele dul kadınla-rın, ihtiyarların canavar gibi evlerine giriyor-lar, imza attırıyorlar, vekalet alıyorlar, par-mak bastırıyorlar, adamın malı gidiyor, çok yüreği yanan aileler var.

Ispartalı çok sevdiğimiz bir arkadaş vardı. Zihnen zaman zaman bunalımlara giriyor. Bu-nalımlara girdiği sırada, Isparta'nın orta ye-rinde, çok güzel bir mülkü, ucuz bir fiyata sat-mış, hasta. Ailesi duyar duymaz, melek gibi aile. Müslüman, mütedeyyin bir aile, duyar

duymaz perişan olmuşlar, ya bu hasta etme eyleme, mahkemeye de müracaat etmişler, adam demiş ben aldım, karışmam, çok ucuz bir fiyata. Şimdi bu namaz kıldığımız şeyi, alt-taki dükkanlarla şeyleri, yüz elli bine verseler, alır mısınız, Ali Bingöl? Öyle yani. O kadar ucuza gitti mallar. Ötekisi hiç bana mısın demiyor. Ben onun bunun şeyini haksız yere aldım demiyor. Bir de ahireti var. Hem Allah bu dünyada hayır ettirmez o paradan, bir hayır görmez. Kendisin cezasını, belasını çeker, inim inim inler, pişman olur, kan kusar. Hem de ahirette cennete giremez. Cehennem ona vacip olur. Allahu Teâlâ hazretleri bizi tertemiz helal malla yaşamaya, helal rızıkla beslenmeye, muvaffak eylesin. Helal paralarla da hayır hasenât yapıp, âhirette de büyük dereceler kazanmayı nasıp eylesin.

Bi hürmeti esmâihi'l-hüsnâ ve habâbi'l mücteba, ve bi hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtiha...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

**SERVER
Kürsü**